

Передплата

на «РУСЛАНА» вносьть:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокє число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попередне застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Внутрішні відносини в Росії.

(+) Студентські розрухи в Росії, які там проявляють ся від пів року в небувалих досі ані там ані дещо розмірах, атентати на Боголєпова, Победоносцева, Сипягіна, а в останніх днях і на царя Миколая II, звернули бачність всеї Європи на російські відносини. Тимто й ми-приневолені приглянути ся ближше внутрішнім відносинам в Росії, а тоді новіші прояви тамошні стануть нам більше зрозумілими.

Досвід цілого людського віку поучає, що внутрішній розвиток російського царства відбуває ся скоками, а по роках глибокої тишини слідуєть періоди сильного і виразного ворухеня. Так безпосередно по убитві Олександра II. здавало ся, що революційні змаганя зовсім пригасили, що би опісля вибухнути ще яскравішим полумінем підчас залізничого нещастя під Борками. Коли перші роки володіня Миколая II, проминули розмірно спокійно, слідували в трьох останніх роках знов доволі значні зворухеня. В останніх часах нїгілістичний рух змінив о стілько свій характер, що головні керманичі тих змагань, студенти і студентки, стали глядіти зносин з революційною соціальною демокрацією, а через те агітацію академічних кругів оперто на ширших підвалинах і тим самим зроблено її о много успішнійшою. Як з урядового справозданя «Правительственного Вістника» і з иньших дневникарских вістей про студентські розрухи видно, набрали взаємнини, які навязали ся між академічними і соціалдемократичними змаганями, виразної ціхи у вивішеню червоного пра-

пора. Тисячі ворохобників, яких поліція увязнила по різних заворухених містах, се не є лише з академічних кругів, тим більше, що нерозмірно значна частина поліцією увязнених осіб припадає на богату в промисл Москву. Вирочім «Правительственный Вістникъ» виразно писав, що се були «студенти й иньші особи», проти яких між 8-им а 11-им марця мусли воювати жандарми, козаки і драґони. А коли урядове російське справозданє каже, що 17. марця в Петербурзі перед Казаньским собором нагородили ся товпи, що «припливом із студентів і студенток» зросли на 3000 голов, а відтак дальше оповідає, що насильною інтервенцією відділено «маніфестантів від решти публіки», то з сего сформулованя виходить зовсім ясно, що навіть в виспих сферах уміють докладно відріж ювати академічну категорію невдоволених від пролетарної.

Поява робітничого руху в російськїм царстві подає зовсім природну переходову фазу в розвитку Росії, хоч при застої російських відносин треба числити ся з можливістю, що соціалістичні змаганя тут о много бурливіше розіграють ся як в західній Європі. Прастрастне невдоволенє, яке в дуже значній мірі проявляє ся поміж російською освяченою верствою, збільшує очевидно в десятеро політичну грозу, яка виступає зовсім зрозуміло з численним нагромадженєм фабричного населеня у всіх краях. Ся свідомість не здержала однак російського правительства особливо в останніх роках вельми запопадливо працювати на щораз більшим упромисловленю поодиноких частий великої держави, бо в кермуючих кругах петербурських говорять справедливо, що не лише так потрібне Ро-

сії розповсюдженє і поглибленє культури залежне є від дальшого розвитку промислу, але що навіть зев хне великодержавне становище Росії на довше без такого розвитку культури не дасть ся удержати.

Тимто російське правительство не опирало ся довше припливови європейських капіталів, які глядять промислового вкладу, але навіть вельми пошпирало. Вже давнійше старано ся високими охоронними цілами викликати штучний розцвіт народного промислу, що показало ся не зовсім порадиою метою і як-раз доводило до противних вислідів. Таким способом повстав промисл на різних місцях сеї части світа, як справедливо можна назвати величезне російське царство, а іменно в Польщі, в Петербурзі, в Москві, на Уралі і т. д., промисл, з всякими хибами і недостачами, які проявляють ся у всіх народів, де промисл находить ся ще в пеленах. Просто від плуга набрані фабричні робітники є невивчені; они спотребовують до виконаня своєї роботи багато вельми часу, марнують материял, псують машини. А хоч там платяють їм голодову плату, а виплата належитости товарами використовує робітників, виходять фабрики наслідком сих хиб вельми дорого, а до того ще й якісь їх не зовсім добра. Робітники не привикли до правильної роботи і часто треба їх змушувати арештами і уживанем різок, що би не повтікали до своїх домівок. Контракти, до яких обовязують ся робітники до роботи, є звичайно вельми довгі а на змови законами наложені високі кари.

(Конець буде).

Похорони Фірдовсія.

(За Ж. Леметром).

Поет Фірдовсій, в преклоннім віку своїх дев'яності п'яти літ, засидів ся раз при різнім холоді вечера в садочку; его розібрало і він поклав ся до ліжка. Раю лікар Кінві, що его як стій покликкала стара слуга Цора, відкрив у автора «Книги королів» запалене легких: в такім пізнім віку мала, мовляв, надія на подужанє; лишалоє єму лиш кілька днів життя...

Сумна вість, подавана з уст до уст і з часописів в часописі, заворушила Багдад і ціле королівство. Бож Фірдовсій був чимсь більше ніж звичайним чоловіком, — его мали трохи не за Бога. Два великі соперники его лежали вже тридцять літ в гробі. Він один, оставшись в живих, добував заедно з себе таке богатство поезії, що Перзія при его невгомоннім а все новім сльвіві давно забула всі иньші пісні. В кождім усї повно було его ритмів, в кождого перед очима жили его герої і в кождого на устах були его стихи. Не розуміючи, деклямували їх діти з коротко-стриженими головами перед своїм шкільником, що чинив на своїй маті. А що Фірдовсій в своїх книжках виразив свічуєть для нищих, страстотерпців і всяких нуждарів, то народ за ту велику добрієть поважав его

так само як вчені мудрці, що дивувались могутій силі его слова.

Проживав сей надприродний старець в хвилі непорочної слави, а все звало его своїм учителем і батьком. Поразила-ж всіх вість про его смертний недуг і вже не один готов був взяти его за пророка. Бо хоч всі були певні его безсмертности, то він таки вішував раз, що помре.

Три дві і три ночі тревав его недуг. Всі поети Багдаду — було їх чотирнаїцять — прийшли доглядати его темер в любови.

В глибині душі ціла та оказія все таки видавалася їм доволі скучна. А Фірдовсій в лекших хвилях недуга осьміхав ся і бубонів без звязку слова, як от: «Радість... Страх... Світ... Тінь... Біло... Чорно... Верх... Пропасть... Керниця вічности...»

І говорив він дальше: «Любов — то привіт ангелів ісланий зорям...» і не одно иньше сказав торжественне, нечайне.

Один з чотирнаїцятки спитав его:

— Учителю, як мислиш, чи є душа безсмертна?

— Моя зовсім певно, — відповів і додав зараз: — Я вискажу Богу свої погляди.

І здавалось, що він вже готовить ся до бесіди, яку мав виголосити за першим кроком з гробу, на порозі нового життя.

Тимчасом при вході до дому ждало кількох людей; вони занимались збиранєм вістей, що їх сто писарчуків копувало, а других сто

ширило по Багдаді; вони ждали смерти старого поети. Щоб чим тим забити час, крутили з ясного тютюну перські папіроси. А так часто вже стукали до дверей, щоб запитати: «Ну, як там?» що стара Цора вже й не відчиняла. З нетерпячки або й на збитки не один вже проголосив що Фірдовсій — небіщик; а дітваки з великими пакетами письма в руках, бігали улицями і рипіли: «Нечуване! смерть Фірдовсія!» І купували добродушні Перзі часописи, і зміркувавши обманьство, трохи не кляли недужому.

На четвертїм дни з рана найстарший з чотирнаїцятки відчинив браму і гукнув до товпи народа слова:

— Помер!

— Прецінь! — зітхнули в товпі.

Порішено заслуженому поетови справити такі похорони, яких досі ніхто ще не бачив. Щоб депутатції мали час прибути до Багдаду, король Алї-Ріра постановив здержатись з похоронами до семи днів. Тіло Фірдовсія набальсамовано міррою, перцем, ванілею і иньшим корінем. Его довгу білу бороду заплетено, уста закрашено єму на червоно, брови начорнено, на шию заложено золоті обручі, на руки золоті брансолети; прибрано его в дорогу парчу, дар короля, — і старий поет виглядав як величавий ідол. Міністри, генерали, маги, дервіші і всі високо поставлені особи трохи не побились о те, кому має припасти почестна сторожа при небіщику.

Всі замавляли в огорожників вінці.

В Багдаді була тоді тьма дрібних това-

Праса живо коментує її номінації, особливо польська, для якої оба останні становиски мають перворядне значіння. Отже з добору людей на початку місяця внутрішніх діл закладають, що вплив Победоносцева на царя не є прецінь такий великий, як голошено, бо всі новоіменовані особистості уходять за людей ліберальних, справедливих і безсторонних. Ванновський позискав собі симпатії справедливим полагодженням студентських розрухів перед двома роками, коли то йому, як міністрови війни, поручено було перевести слідство. Ген. Чертков займав становиско губернатора в Києві при кінці шістьдесятих років по жостокім губернаторі Бузаку і був прихильником ліберального напрямку, впровадженого царем Александром II. Відтак за царя Александра III пішов «в атставку» і довгий час був безділним. Аж тепер цар Николай покликає его на відповідальне становиско варшавського губернатора. Що до третього номіната, ген. Пузиревського, то польська праса вже тепер его радо вітає, бо він як автор книжки про польське повстання з р. 1831. п. в. «Польсько-російська війна» і як довголітній військовий урядник в Варшаві дав себе пізнати чоловіком безсторонним і справедливим та позискав собі симпатію.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В четвер: гр.-кат. Марка еп.; рим.-кат. Льва п. — В п'ятницю: гр.-кат. Велика П'ятниця; рим.-кат. Юлія.

— **Страстні псалми.** В Велику П'ятницю 12. н. ст. цвітіння хор бурси Ставропільського Інститута в Успенській церкві у Львові відсвяткував псалми: 1) Д. Бортиянський: «Благообразний Йосиф» G-mol; 2) П. Григорев: «Боже, Боже мой» F-mol; 3) С. Меркаданте: «Сема пароля» F-mol; 4) Д. Бортиянський: Концерт XXX, D-mol; 5) П. Григорев: «Приклоні Господи» C-mol; 6) І. Цьорох: «Кресту Твоєму» F dur. Початок точно о 7. год. вечером.

— **Зі Снятина.** В Велику П'ятницю о 5. год. пополудни підсвяткував хор Рускої міщанської читальні в Снятині в парохіяльній церкві страстні псалми: хори мужескі: 1) «Благообразний Йосиф»; 2) «Нас ради»; 3) «Бгда на кресті»; хори мішані: 4) «Вижду Тя»; 5) «Жажду»; хори мужескі: 6) «Іскушил ни вси»; 7) «Услыши Господи»; 8) «Распяты ся»; 9) «Блажен муж»; 10) «Ужас бі».

— **Святковане пам'яті Шевченка в Києві** — як доносить «Київська Газета» — відбулось в сали купецкого збору при великім здвизі публіки, що вшанувала пам'яті нашого Кобзаря. В програму входили хори Лисенка до слів Кобзаря, сольові партії, дуети і деклямації. Хор під батуту Лисенка, зложеної з 75 всьпіваного люда, мусів майже кождо точку повтаряти. Те саме було і в дуєтом артистки імператорських театрів п. Зотової та п. Ермоленка, як і зі сольом («Гетьмани...») п. Семенцева. З деклямацій Шевченкових творів визначала ся деклямація п. Багрова, пань Старикой і Черняхівської та Свирчевського.

— **Еміграція до Америки.** В першій чверть році 1901 виїмигровало до Америки через Бремену 31.347 осіб. Минулого року до 1. цвітіння виїхало до Америки 26.162 осіб. Найбільше людей емігрує в місяці марці.

— **Доповняючі курси.** Краєва рада шкільна має намір представити міністерству просвіти внесення, аби підчас сегорічних літних ферій устроєно 6-тижневий курс для дальшого образования учителів в промислових доповняючих школах. Такі курси відбувають ся що року, на переміну в Кракові і у Львові. Сего року мав би відбути ся у Львові і обняти як предмети науки: рахунки промислові, бухгалтерію, стилістику промислову і науку о векелях. На курс має бути прийнятих 15—20 кандидатів, а всі кошти їх удержання понесе краєвий виділ.

— **Учуть ся за гроші, а «Галічаніюви» на радість.** Прускі офіцери почали так завзято учити ся російської мови, що їх учителі аж приють при науці. Та не диво, бо пруске правительство кождому з офіцерів, що при іспаті одержать «дуже добру» ноту з російської мови, обіцяло нагороду 1000 марок і відпустку до Росії, аби міг вправити ся в тій мові. Москалі в Росії а з ними і наші доморослі «москаліки» галицькі дуже чванять ся тим «замплованем» Прусаків до російської мови та радють, що она запанує у всіх краях і державах. Але дивно, що Прусакі за марки студіюють основно російську мову, а дехто і за рублі не почуває ся до обовязку покинути «паламарщину», а навчити ся літературного язика російського.

— **Сумна доля театральних артистів.** З Відня доносять, що театр «an der Wien» мусів перер-

вати представлення, понеже ціла оркестра вивіла службу.

— **Обманець.** В 1899. і 1900. р. волочив ся по селах і містах в Галичині якийсь Йоахим Авфріхтіг, який представляв ся то яко агент асек. товариства ім. Гізелі, то яко агент будапештського тов. обезпечень на случай військової служби, то знова яко агент фірми Камгольц в Тішині, яка продає машини до шиття. Задатки зложені в руки Авфріхтіга пропали, а він сам сидить тепер в в'язниці в Коломиї. Коломійський суд окружний взяває всіх пошкодованих Авфріхтігом, аби зголосили ся до суду так, що би акт обжалованя міг обняти всі можливі его обманства. Обманець представляв ся також яко Фаврштайн, Тупер, Бухсбавм і Фринкель.

— **Розбиту пушку з написю «Складка на будову Народного Дому» в Коломаї»** найдено вчора у Львові при ул. св. Войтіха коло акцизової будки.

— **Нещасливі пригоди.** Вчора якась бідна жінчина переходячи улицю Чарнецького у Львові, заслабла нагло і зажадала води, але заким ще люди, переходячі улицю, могли прибігти нещасливій на поміч, она померла. Причиною смерти був удар серця. — З Тумири, станиславського повіта, доносять нам: Дня 3. с. м. вліз 14-літній хлопець, Антін Шентаг, син мельника, в яму по глину, в місці несплянтованім, коло будинку нової школи. По кількох годинах, коли хлопець не вернув до дому, почала мати шукати за ним, а побачивши засипану яму, прибігла до учителя і оповіла, що здогадує ся нещастя. На місце нещастя прибіг учитель, п. Яцожинський, і при помочи селянина добув нещасного хлопця з ями, котрий там лежав майже три години. Всякий ратунок показав ся вже неможливим.

— **Ціна зради Юди Іскаріота.** В Марсиль вийшла на днях брошура, якої автор «Р. А.» розбирає справу окупу за зраду Юди. Трійцять сребрянників представляє досить малу квоту, аби она могла взбудити захланність зрадника, за які він мав купити поле від гончаря. Автор брошури думає, що triginta argenteae, яких ужив св. апост. Матеї, означає трійцять срібних талантів. Гебрайський талант виносив 5.600 франків; з того належало би вносити, що Юда одержав 168.000 фр. Ся квота знова за висока, і поле гончаря не могло тільки коштувати. Пан «Р. А.» догадує ся, що талант, як розновсюдженний гріш, стратив на вартости і значив тільки що 1.000 фр. Тоді лише 30.000 фр. було ціною зради. Гіпотеза досить интересна, але автор довго над нею не приостановляє ся і не мотивує її. Паризкий Univerg пише про ціну зради Юди, поясняє собі слова св. апост. Матея сим способом, що замість сребрянників (argenteus) ставити слово sestertium, вартости 200 фр. В еім случаю Юда одержав 6.000 фр., ціну виштануючу, аби взбудити захланність Юди і достаточну, аби купити поле гончаря. Брошура «Р. А.» писана в християнським дусі і, може бути, проявляє справу ціни зради Юди.

— **В квітці.** Самбірська жандармерія арештувала оно ці якогось Теодора Шнільчака, родом з Крученич, що крутив ся по самбірських передмістях і доохрестних селах і удавав лікаря, перепишуючи рецепти ірадивих лікарів і зашептуючи недуги. Притім радив він все обдуреним, аби ніхто не оповідав, що у него лічив ся що найменше 14 днів, бо недуга не лише не уступити, але навіть погіршити ся. Шнільчак вимантив від кількадесятьох осіб по кілька корон, а від якогось властителя більшої посеїлости під Самбором навіть значайшу квоту, обіцяючи, що навчить его, як відзвичайти коні від оброку.

— **Замах в Петербурзі.** З Петербурга через Відень доносять, що на жите ген. Кірелєва зроблено оноді замах. Кірелєва завізвав цар до себе до Царського Села. Коли Кірелєв зі своїм ад'ютантом переїздив понад Неву, за угла якогось дому упали два стріли, а один з них влучив генерала в капелюх. Кірелєв і ад'ютант вискочили з повозки і переглянули дім, звідки упали стріли, але не нашли нікого. — Вість про сей замах рознеслась по Петербурзі як дисканка і зелектризувала найвисші військової круги, бо всі надіють ся нових замахів. Заряджене слідство не викрило заговорщиків з революційного комітету. Революціоністи мусять мати своїх союзників в найблизших царських кругах, бо знають про все, що на дворі діє ся.

— **Знак часу.** Ческі газети зазначають слідуючий факт яко найліпшу характеристику теперішних часів: На опорожену посаду міського поліціянта в Мелодім Болеславі подало ся не менше лиш 503 кандидатів!

— **Розрухи против жидів в Смирні.** Дня 26. м. м. розійшлась по Смирні вістка, що пропав десь 16-літній Грек, помічник якоїсь фірми торговельної, котрого жиди мали замордувати в цілях ритуальних. Товни народу напали на дільниці жидівські, побили жидів і нарobili їм богато шкоди в мешканях і скленах. Війско і поліція завели лад.

— **Гр. Толстой а цар.** Journal des Debats до-

носить, що є надія, що синод відкличе свій за- суд на гр. Толстого.

— **Телеграф без дроту.** Славний винахідник телеграфу без дроту, Марконі, виїхав на днях з Лондону до Нового Йорку, аби на воєнній маринарці Сполучених Держав півн. Ам. завести телеграф нової системи. Крім заложєня апаратів на 40 кораблях Марконі має заняти ся основанєм стаций над берегами моря. Віддалене, на яке доси можна телеграфувати без дроту, вносять тепер 200 миль, але Марконі має надію, що розширить его на 400 миль ще до кінця сего року.

— **Дрібні вісти.** У Львові вночі з неділі на понеділок найдено моці мушцини, брутета, трюхи лисого, з великим чорним вусом. Незнакомий мав померти від апоплексії. — В Патковицах коло Загреба застрілив ся оноді парох Антін Якович в очах своєї матери. Якович мав 45 літ. Причина сего поступку незвісна.

— **Гумористичний кутик.**

Талановитий.
Гей, моє перо сталеве,
Чом квачем ти стало,
Чом не рвеш ти завітне,
Народне скряжало?
Постатий чом не різьбиш ти
Серед жизни бурій,
Чом ти вдатно не рисуєш
Сьмішности контурій?
Чом ти сьмілою дугою
Не зачеркнеш неба,
Щоби всякий бачив ясно,
Куди йти потреба!

— Ой не квач я, бо не з'їла
Ще мене ржавиця,
Але каламар твій, вибач,
Як гидка мазниця.
Погань всяку ливш в него
Й захотів дурнило
Мати з сєй мішанини
Добре чорнило?!
Не моя вина й на мене
Не паде огида,
Коли витягну я віхоть
Й зроблю тобі... жидя.

Посмертна оповістка.

— **Миколай Дольницький,** совітник скарку в Сяноці, щирий руский патріот, упокоїв ся дня 7. с. м. в 50. році жита. В. е. п.!

— **Орест Пасічинський,** студент IV р. прав, упокоїв ся дня 5. с. м. в 23. р. жита, в домі своїх родичів в Макуневі. В. е. п.!

— **Юлія Брояковска,** жена пароха о. Еміліяпа в Боложинові, упокоїла ся в 38. році жита. В. е. п.!

Телеграми.

Відень, 10. цвітіння. Нині відбуде ся кабінетова рада, на якій буде полагождена справа проєкту будови водних доріг в Австрії. Предложено не буде на раді входити в подробиці. Правительство лише вчислить в нїм лінії, які наміряє будувати, отже між ними і галицькі з углядженєм Львова, але додасть застереженє, що остаточне усталенє напрямку будови і зміна траси залежати будуть від ухвал парламенту.

Тульон, 10. цвітіння. Князь Генуї вчора перед полуднем відвідав префекта маринарки, адмірала Бомонт. Князя прийнято з військовим почестями, а коли відтак прибув до префектури, попитано его італійським имвом. В розмові з адміралом висловив князь радість, що міг прибути до Тульону перед приїздом президента Любета та стрінити ся неофіційально з французькими офіцерами.

Софія, 10. цвітіння. Ходить непотвердженя чутка, що Сарафова, арештованого голову македонського комітету, випущено з в'язниці. При ревізії локалю комітету не найдено жадних компромітуючих паперів.

Рим, 10. цвітіння. Орган соціялістів avanti заповідає в слідуючїм тижни ряд масових демонстрацій против відновлення тридержавного союзу.

Копенгага, 10. цвітіння. Вчора прибули тут: цариця-вдова і англійська королева. Цариця відїхала вечером до Петербурга, а королева до Кронберга, відвідати цїсареву-вдову Фридерікову.

Царгород, 10. цвітня. З причини случаю чуми, який сконстатовано оноді в Александрії, заряджено 48-годинну карантанну на все, що приходить з Александрії.

Льондон, 10. цвітня. Як з Пекіна доносять, Тунфузіанг стоїть на чолі 11.000 Китайців, які намагають ся в цілій провінції викликати повстання против теперішньої династії.

Льондон, 10. цвітня. Кітшенер доносить з Преторії: Полковник Плюмер заняв Пітемарицбург і здобув 2 локомотиви та 39 вагонів. Бурри ставили слабкий опір, покинули місто перед прибутем Англичан, знищивши попередно 2 вагони амувіції. Англичани мали 2 убитих і 1 раненого.

Льондон, 10. цвітня. Урядово доносять, що під Смітфільд Англичани зловили 16 Бурів і 50 коней. На північ від Аберден 400 Бурів напало на 100 Англичан і 75 з них забрали до неволі.

ВІСТІ ЕКОНОМІЧНІ І СТАТИСТИЧНІ.

В Товаристві взаїмних обезпечень «Дністер» прибуло в місяці марці с. р. 5100 важних поліс

на суму 5,774.085 кор. обезпеченої вартости з премією 49.509 кор. 90 сот. Разом в першій кварталі с. р. видано 13.165 важних поліс на суму 15,976.528 кор. з премією 130.584 кор. 49 сот. Попереднього року за той сам час було 12.031 важних поліс на суму 14,851.543 кор. з премією 117.319 кор. 29 сот.; т. є сего року о 1.131 поліс а 13,229 кор. 10 сот. премії більше.

Шкід в марці с. р. прибуло 69 случаїв. Разом від 1. січня до кінця марця с. р. було 112 шкід, з котрих 97 вже виплачено, 5 шкід знаходиться в ліквідації, а виплату 10 відшкодовань (в сумі 3.337 кор.) на разі з причини правних вздержано.

Сума всіх тих шкід разом з коштами ліквідації випосить brutto 48.081 кор. 83 сот., а по пострученю часті реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 22.268 кор. 92 сот.

При відновленю поліс в I кварталі с. р. зараховано членам титулом 8% звороту квоту 8.509 кор. 77 сот. Фонд резервовий з днем 31. марця 1901. вичосив 316,675 кор. 69 сот.

Львів, дня 6. цвітня 1901.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,
у Львові, в гасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.
Програма від 1. до 16 цвітня 1901.

При співучасті військової музики 80 п. п.
1) Will Mora's, найліпша в світі пантоміна на потрійнім реку. 2) La belle Lilli загадочний годинник. 3) Castelli de Vere кольоратурова співачка. 4) Nadrage черевобесідник. 5) Petras комічний жонглер. 6) Anny i Willy Röhl комічні біциклісти. 7) Elza Hofer сибретка. 8) Les Henry танцюристи. 9) Clara Ballein champion еквілібрист. 10) Mr. Arghur зі своїми пеами.

Що дня велике представлення. В неділю і свята два представлення. Що нитий High Life представлення. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона, при ул. Кароля Людвіка у Львові.

Colosseum огріте 12 газовими печами.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень
„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і всі предмети движимі против огневих шкід.

«Дністер» припоручил Превосвящ. Ординарїти Всех. Духовенству і вірним всіх трех Епархій.

Фонд гаранційні «Дністра» з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540 кор. 11 сот.	} разом 520.406 кор. 65 сот.
Резерва премії	171.942 " — "	
Резерва спеціальна	6.000 " — "	
Фонд емеритальний	30.924 " 54 "	

Тарифи «Дністра» умірковані. Надвизка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту в премії.

«Дністер» виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2,120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпроволочно в присутности Делегата і 2 членів.

Полїси «Дністра» приймають при позичках гіпотечних: Бавк краєвий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Святині, Городенці, Терехови, Заліцках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмн обезпеч. в Кракові; в таких обезпечень через «Дністер» іде часть провізії на рускі публичні добродійні цілі; поліси і квіти видає Краківске Товариство рускі.

«Дністер» пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агенцій «Дністра». Агенти заробили вже 274.964 кор. провізії.

Зголошеня о агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра».

ВІД ОГНЮ ОБЕЗПЕЧАЙТЕ СЯ ТІЛЬКО В «ДНІСТРІ».

НА ЖИТЕ ОБЕЗПЕЧАЙТЕ СЯ ТІЛЬКО ЧЕРЕЗ «ДНІСТЕР».

Всілякі
КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручення провізії або коштів

Контора виміни

1 ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова		
посп.	особ.			посп.	особ.			
приходить о годині				відходить о годині				
6:10	а	Кракова, Берліна, Варшави, Відня		6:25	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава		
6:20	в	Чернівці (Львів, Гелюгу), Станиславова		6:30	до	Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний		
6:46	а	Брухович, щод. від 13. мая до 16. вер. як		6:43	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша		
7:45	а	Янова		6:55	до	Станиславова, Підвисокого, Потутор		
7:40	в	Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		8:30	8:40	до	Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
8:00		на дв. головний		2:55				
8:05	а	Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		9:00	до	Скольного, до Лавочного (1. зип. до 15. вер.		
8:15	а	Сокала, Рави рускої		9:15	до	Янова		
8:50	в	Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:25	до	Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.		
11:45	в	Ядослава і Любачова		9:42	до	Чернівці, Станиславова		
11:55	зі	Станиславова (Кересмезе, Потутор)		2:55	9:55	до	Сокала, Белзця, Рави рускої і Любачова	
12:55	а	Янова		10:20	до	Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята		
1:15	ві	Скольного, Стрия, а в Лавочного від 1. черв. до 15. вер.		1:25	до	Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята		
3:14	а	Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.		2:15	до	Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.		
2:20	5:17	в	Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3:05	до	Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.		
2:35	5:40	в	Кракова	3:15	до	Брухович щод. від 1. мая до 16. вер.		
	5:45	в	Чернівці, Іцкан	3:26	до	Рашева, Хирова, Любачова		
1:45	5:55	в	Сокала, Белзця і Любачова	3:30				
	6:00							
Ніч								
	7:24	в	Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	6:10	до	Станиславова		
	8:28	в	Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	6:13	до	Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6. а від 16. вер. до 30. марца 1901 щоденно		
	8:50	в	Брухович від 13. мая до 16. вересня щод.	12:40	6:20	до	Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
	9:23	в	Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.		6:50	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
	8:40	9:45	а	Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова		7:10	до	Тернополя дворець головний
	2:31	10:00	а	Чернівці, Букарешту, Гусятина, Потутор		7:33	до	дворець Підзамче
	12:20	10:15	в	Лавочного (Пешту) Хирова		7:25	до	Сокала і Рави рускої
		10:12	в	Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		7:48	до	Брухович (13. мая до 15. вер. в нед. і св.)
		10:30	на	дв. голов.		9:12	до	Янова від 1. мая до 15. вересня
		12:05	зі	Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.		10:40	до	Чернівці і Іцкан
		3:12	в	Підволочиск на дворець Підзамче		10:50	до	Кракова, Відня, Варшави
		3:35	на	дворець головний		11:00	до	Підволочиск, Бродів дв. головний
						11:25	до	Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята
						4:15	до	Кракова, Відня, Берліна, Самбора
						4:45	до	Брухович від 13. мая до 17. вер. щод.

ЗАМІТКА: Переїзда числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейскій рівнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. аєліанць держ. (Львів, ул. Краківских ч. 5) уділяє поясненя в справахх львівских, продає білети всякого рода і розкладїзди.

Видає і відповідає за редакцію Лев Лопатинський.

З друкарні В. А. Швейковского.